

Club Excursionista de Gràcia

G E N E R
F E B R E R
2 0 0 9

PASSATGE MULET, 4

08006 BARCELONA

TEL: 93 237 86 59

FAX: 93 237 31 48

"MAI ENRERA"

Publicació degana de la premsa de Gràcia

Creu de Sant Jordi 1992 - Medalla d'Honor de Barcelona 2004

Butlletí social

XXVII Any - 2a. Època, núm. 105

Fundat l'any 1922

"Núria - Queralt". Començant a fer-se fosc a la Collada de Tosses. Fotografia de Joan Miquel Labrador Matías

"Núria - Queralt". Fent-se de dia sota la mirada del Pedraforca (vista des de Maçaners) Fotografia de Joan Miquel Labrador Matías

"Matagalls-Montserrat. Negra nit. Fotografia de Sergi Diaz

Copa Catalana de Caminades de Resistència

"Riudoms - La Mola - Riudoms". Fugant a la Mola de Colldejou. Fotografia de Joan Miquel Labrador Matías

"Matagalls-Montserrat" Equip escombra a Sant Llorenç Savall, Fotografia de Sergi Diaz

"Trenkames". Rebutjant energies a la nova església de Sant Miquel del Montmell. Fotografia de Joan Miquel Labrador Matías

El CEG, sisè classificat a la CCCR 2008

"Riudoms - La Mola - Riudoms".
Pujant a la Mola de Coldejou.
Fotografia de Xavier Capdevila

"Matagalls-Montserrat. Avituallament.
Fotografia de Sergi Diaz

"Reus - Prades - Reus". Baixada de les Tosques.
Fotografia de Joan Miquel Labrador Matías

"Pels camins dels Matxos". Creuant el
riu Ges. Fotografia de Xavier Capdevila

"Marxa del Garraf". Celebrant
el final de la Copa a la Plaça de
l'Ajuntament de Gavà, punt de
sortida i arribada de la marxa.
Fotografia de Joan Miquel La-
brador Matías

IX CURS D'INICIACIÓ A L'ESPELEOLOGIA

Primera sala a l'avenc d'en Passant

Primer sortida cova del Molino de Aso -Añisclo.

EDITORIAL

L'editorial del darrer butlletí de l'any de vegades es presta a fer un balanç dels dotze mesos passats i enguany no voldria trencar la tradició, però de forma molt breu i comentar més sobre el futur. És prou evident que les diferents seccions han desenvolupat les seves activitats de forma més que reeixida, les curses de muntanya, les sortides de senderisme, l'any de la dona escaladora del Gede, els concerts de

la coral, l'endreçament de la biblioteca, els cicles d'audiovisuals Josep M. Rodes, el campionat d'escalada, les segones Jornades de Prevenció en l'àmbit de l'esport i no podem oblidar el 50è Aniversari del GIE, les activitats de l'escola pot ser una assignatura que cal millorar, però està clar que sense una direcció adient no serà fàcil la normalització de l'Emgra.

No obstant i tal com inicialment explicava per un altre costat, l'assoliment de l'Everest per part de dos dels nostres consocis Xavi Aymar i Xavi Arias, ens permet fer una reflexió que la nostra entitat assolirà el que es proposi de cara al futur i per tant crec que és important parlar d'ells. L'any 2009 serà el compte enrere per aconseguir que la celebració de la renovació de la Flama de la Llengua es converteixi en un referent de normalitat i projecció de la nostra llengua arreu. I serà necessària la implicació del màxim d'entitats i institucions del país per tal que es faci la valoració del treball desenvolupat per la nostra societat, perquè el català esdevingui el referent del nostre país sense complexos de cap mena. Està clar que la presentació de la pel·lícula CE Gràcia i Ajuntament de Barcelona a l'Everest ha de ser una eina de projecció de la normalitat del nostre excursionisme fent activitats arreu del món. La presentació del cicle de pel·lícules d'espeleologia ha de ser un altre referent del que és i que es potenciarà en el futur la nostra secció del Grup d'Investigacions Espeleològiques.

Cal ressaltar que les trobades d'esquiadors de CEGesqui ha d'esdevenir un referent pel món de les travesses de muntanya hivernal a casa nostra i fora d'aquesta, gràcies al treball d'aquest equip encapçalat per Jaume Jubert que enguany la desenvolupen amb sortides diverses des del poble aranès de Saladú. També el futur rocòdrom de 12 metres que començarem aquest desembre gràcies a la col·laboració de la Secretaria General de l'Esport i la Unió de Federacions Esportives de Catalunya serà el colofó de l'any 2008 i inici del 2009 amb una eina que ens permeti aconseguir recuperar el temps en l'àmbit de l'escalada esportiva a la nostra entitat, però sense oblidar la importància de la difusió de la formació i la prevenció en la pràctica del nostre esport. No es pot negar que la muntanya de *per se*, comporta risc i l'hem d'assumir i arran d'aquesta assumpció podem posar mitjans per corregir limitacions o mancances en la seva pràctica i per aconseguir-ho, només hi ha una manera, i aquesta és la formació adient per conèixer tot això que ens pot afectar de forma negativa. Per acabar, no cal oblidar que el creixement tant qualitatiu com quantitatiu que s'ha obtingut amb la travessa Matagalls Montserrat, ens obliga encara més a ser proactius i adaptar-nos a les necessitats de la nova societat i procurar aportar el millor de nosaltres per fer que el club assoleixi les fites que li pertocuen.

Gràcies a tots i totes, Bon Nadal i millor 2009

Francesc Sanahuja

RENOVACIÓ DE LA FLAMA DE LA LLENGUA CATALANA

El proper any la nostra Entitat té encomanada l'organització de la 40ena edició de la Renovació de la Flama de la Llengua Catalana, que es celebrarà en el marc incomparable del Monestir de Montserrat el 15 de febrer de l'any vinent a l'atri de l'Abadia. Amb anterioritat, el 31 de gener i 1 de febrer està previst assistir a la població de Prada (Conflent) a l'encesa de la torxa

Els actes que s'estan preparant comprenen entre altres, el dissabte amb la col·laboració del Club Excursionista de Prada fer una excursió per les rodalies, on es podrà visitar segurament els monestirs de Sant Miquel de Cuixà i el de Merçevol des d'on es contempla una incomparable panoràmica del Canigó i on es farà un dinar de motxilla. Posteriorment ens traslladarem a Prada on probablement ens podrem allotjar a l'institut Sant Josep d'aquella localitat.

El diumenge, segurament amb la col·laboració de l'Ajuntament de Prada, a les onze del matí encesa de la Flama al cementiri on jeu Pompeu Fabra, recorregut pel poble i si és possible fins a l'Ajuntament vell per veure la sala on va està exposat el fèretre de l'il·lustre lingüista. Probablement hi haurà una recepció pels assistents a càrrec del batlle de Prada.

S'estan fent gestions a l'institut Sant Josep per poder sopar el dissabte, pernoctar, esmorzar i dinar el diumenge per un preu realment acceptable, l'any passat costava 30 € la pensió completa. Es preveu si hi ha suficients assistents, habilitar autocars perquè el desplaçament sigui més còmode. Per tant, atès que és un acte de reivindicació de la cultura i la llengua catalana, demanen als socis i sòcies de l'entitat, la vostra assistència tant als actes de Prada com als del monestir el 15 de febrer.

Us tindrem informats mitjançant comunicats que es penjaran al tauló d'anuncis del club, i per qualsevol informació

consulteu a amb secretaria. Una vegada tinguem la confirmació de l'institut Sant Josep, respecte a l'allotjament a Prada, penjarem al tauló d'anuncis la llista pels qui vulguin assistir als actes de Prada de Conflent. Els de Montserrat al febrer, no cal confirmar l'assistència

40a
Renovació
de la flama
de la llengua
catalana

15 de febrer de 2009

Club Excursionista
de Gràcia

Federació d'Entitats
Excursionistes de Catalunya
(Federació Catalana d'Esportistes i Escaladors)

AJ. PRADES Generalitat de Catalunya Abadia de Montserrat OMNIUM LAVENC AVUI+

Piça Mulet 4, 08006 Barcelona - Tel. 93 237 86 59 - www.cegracia.cat

Josep
Portell

AGENDA

GENER

3 i 4, dissabte i diumenge

Secció de Muntanya. Cicle de sortides d'Alta Muntanya.
Travessa Ull de Ter - Núria 2235 m - 1967 m
Coordinador: Àlex Duran.

11, diumenge, d'11 a 13 hores

Secció Cultural. "Descobrim Barcelona"
Lloc de trobada: sortida de metro de Lesseps.
Les primeres places de Gràcia. Per què hi ha tantes places a Gràcia?
Coordinació: Dolores Lázaro

15, dijous, a les 21:00 hores

GIE. Cicle de pel·lícules d'espeleologia
Del T1 a Santa Elena. Espeleologia en el Hielo

16, divendres, a les 21:00 hores

Consell Directiu
Sopar Diada del Club
Restaurant "El Pescadito (Esplugues)

18, diumenge

Secció de Muntanya. Cicle de sortides de Senderisme.
GR 241 La Nou de Berguedà - Borredà
Coordinador: Roger Lloses.

22, dijous

Secció de Muntanya. Cicle d'Audiovisuals Buch i Parera
Montblanc, un clàssic
A càrrec de l'Enric Martínez, en Pep Bellavista, l'Albert Alcantara, la Dèbora Minguez, en Xavi Mestres, en Greg Van Hoof, l'Octavi Roig i en David Garcia

24 i 25, dissabte i diumenge

Secció de Muntanya. Cicle sortides de Mitja Muntanya.
Plateau de Beille i Chioula (Ariège)
Coordinadora: Ingrid Corominas. Sortida prevista per fer amb raquetes de neu o esquís

27, dimarts

GEDE. Cicle de pel·lícules d'escalada
Dry Tooling i Escalada en Gel

31 i 1 de febrer, dissabte i diumenge

Secció de Muntanya. Cicle de sortides d'Alta Muntanya.
Pic Torreta 2951 m Bessiberris
Coordinador: Xavi Mestres.

31 i 1 de febrer, dissabte i diumenge

Secció de Muntanya. Cicle de sortides de Senderisme.
Serra de Guara
Coordinador: Roger Lloses.

FEBRER

4, dimecres, a les 20:15

Comissió Matagalls-Montserrat
Constitució de la nova Junta

12, dijous, a les 21

GIE. Cicle de pel·lícules d'espeleologia
Misterios del Mundo Subteraneo

15, diumenge

Secció de Muntanya. Cicle de sortides de Senderisme.
GR 172 Renovació de la Flama de la Llengua a Montserrat
Coordinador: Roger Lloses.

19, dijous

Secció de Muntanya. Cicle d'Audiovisuals Buch i Parera
Everest 2008
A càrrec de Xavier Arias i Xavier Aymar

Durant l'any 2008 el GIE ha complert 50 anys d'història fent l'activitat que més ens agrada: l'espeleologia. No és aquesta l'única activitat que es fa des de la secció, però sí és la que ens dona el nom i per això em volgut fer un cicle de pel·lícules sobre aquest tema. El recull que em fet, barreja documentals fets per professionals d'expedicions a llocs increïbles i gravacions pròpies de la secció. Amb totes elles volem apropar a tothom que ho desitgi a un món moltes vegades fora de l'abast i sobretot de la vista. Esperem que disfruteu amb les projeccions i que aquest cicle de pel·lícules almenys serveixi per a fer-nos passar a tots plegats una bona estona ... a uns recordant experiències viscudes i als altres descobrint nous paisatges.

Les projeccions es duran a terme en el primer pis de la seu de Club Excursionista de Gràcia al Passatge Mulet, 4 (Barcelona)
S'iniciaran a les 21h. L'entrada és gratuïta i s'oferirà un pica-pica durant la projecció.

Programa:

- 11 de desembre: 'Spluga della Pretta'

Cavitat ubicada en el Monti Lessini (Itàlia) fou explorada per primera vegada el 1925 i fins el 1953 va ser considerada la cavitat més profunda del món amb els seus -877m. La pel·lícula és un reportatge fet per Alessandro Anderloni el 2005 sobre una campanya duta a terme per Francesco Saurò un any abans. Espectacular per les seves dimensions, la fa una exploració molt especial.

- 15 de gener: 'Del T1 a Santa Elena' i 'Espeleologia en el hielo'

La primera de les projeccions és una gravació pròpia del GIE en la que es veu la connexió del sistema T1 - Santa Elena en el massís d'Arañonera. El fet va tenir lloc l'Agost del 1976.

La segona es tracta d'un reportatge sobre una exploració a una cavitat colmada pel gel i l'estudi de com es aquest tipus d'espeleologia. Es un dels reportatges francesos de la serie 'A la Decouverte du 7eme Continent' (A la descoberta del 7e continent)

- 12 de febrer: 'Misterios del mundo subteraneo'

Documental de l'any 1997 dut a terme pel National Geographic Society en el que es mostra com és el món subterrani i els misteris que ens amaga.

- 12 de març: 'China Beneath the Wall'

Projecció en Anglès (subtitulada en castellà) produïda per Gavin Newman. En ella que es narren les vivències d'una expedició britànica a la província xinesa de Sichuan on es troba la Gran Dolina de prop d'un quilòmetre de diàmetre i 600 metres de profunditat i considerada el forat més gran del món.

- 9 d'abril: 'Speleogenesis'

Pel·lícula de Sid Perou i Lindsay Dodd guanyadora, entre altres premis, del 'Gran Premi Especial Xè Aniversari' en l'11è Festival Internacional de Video i Cinema Espeleològic de Barcelona (Espeleo Cinema) organitzat per l'Espeleo Club de Gràcia el 1992. Es tracta d'una filmació quasi poètica sobre el viatge d'una gota d'aigua i la formació de les cavitats.

22, diumenge, d'11 a 13 hores
Secció Cultural. "Descobrim Barcelona"
Lloc de trobada: cruïlla de Muntaner i Rosselló, col·legi Sant Miquel.
Edificis gòtics traslladats a l'Eixample.
Coordinació: Dolors Lázaro

24, dimarts
GEDE. Cicle de pel·lícules d'escalada
The Mountain

28 i 1 de març, dissabte i diumenge
Secció de Muntanya. Cicle de sortides Mitja Muntanya.
Serra del Catllaràs. La Poble de Lillet
Coordinador: Jordi Roma.

28 i 1 de març, dissabte i diumenge
Secció de Muntanya. Cicle de sortides de Senderisme.
Serra de Guara (Osca)
Coordinador: Roger Lloses.

MARÇ

12, dijous, a les 21
GIE. Cicle de pel·lícules d'espeleologia
China Beneath the Wall

15, diumenge
Secció de Muntanya. Cicle de sortides de Senderisme.
GR 176 Navàs - Santa Fe de Valldeperes
Coordinador: Roger Lloses.

19, dijous
Secció de Muntanya. Cicle d'Audiovisuals Buch i Parera
Cordillera Blanca (Perú)
A càrrec d'en Jaume Asensio i en David Moreno

22, diumenge, d'11 a 13 hores
Secció Cultural. "Descobrim Barcelona"
Lloc de trobada: plaça de l'Àngel. Sortida de metro de Jaume I
Barri de la Ribera.
Coordinació: Dolors Lázaro

31, dimarts
GEDE. Cicle de pel·lícules d'escalada
Ama Dablam

**INFORMACIÓ ACTUALITZADA DE LES ACTIVITATAS
DEL CLUB PODEU VEU-RE-LA A www.cegracia.cat**

RECORDANT A:

RECORDANÇA DE JAUME RAMON

No em puc estar d'escriure unes ratlles de record i de comiat per a l'amic Jaume Ramon i Morros. Si bé no havíem estat mai (que jo recordi) companys de sortides a muntanya, sí que m'era molt proper en infinitat d'actes que s'hi referien. I això des de feia moltíssims anys; i la seva presència, amb la pipa com a companya inseparable, m'era molt agradament familiar.

En aquesta mateixa línia, recordo els encontres tan afectuosos amb la seva muller, la Montserrat, i també amb el fill d'ambdós, en Jaume de Ramon i Vidal, de qui he admirat sempre els seus coneixements i els seus escrits. Primer, el vaig veure al costat dels seus pares, en tot moment, i fent-los costat, valgui la redundància. Més tard, va aparèixer un complement de la família, la Rosa Maria, que en unir-se al fill Ramon i Vidal va esdevenir una peça més d'aquest grup, amb el mateix tarannà, d'un tracte amable i cordial i d'una gran qualitat humana.

A tots ells els aprecio de tot cor, i retrobar-los en llocs diversos no ha deixat mai de ser un goig per a mi. Com va ser-ho abraçar la Montserrat en la inauguració de la placa que porta el nom del matrimoni i que presideix la sala principal de la UEC de Barcelona. Tot un detall per part de l'entitat, que tenen merescut com ningú.

Podria dir molt més sobre l'enyorat Jaume Ramon, però no cal. Ell, amb la seva dignitat i amor a la muntanya, ha deixat una petja inesborrable en tot l'àmbit muntanyenc. Ha estat la seva una manera de fer, noble i desinteressada i que, malauradament, sembla que ens comença a faltar. Si es perdés, no se sap ben bé on es podria anar a parar en un futur no gaire llunyà

Que siguin, doncs, totes aquelles qualitats que encarnava Jaume Ramon i Morros les que continuïn persistint per al bé del nostre esport i del nostre país.

Aurora Vila i Guàrdia.

Dia 16 de gener a les 21:00 hores, sopar Diada del Club a El Pescadito (Esplugues) - Inscripcions a Secretaria

Ctra. Cornellà, 108 tel. 93 473 86 04
08950 Esplugues del Llobregat

CULTURAL

100 ANYS D'ESQUÍ A CATALUNYA (1908-2008)

El Centre Excursionista de Catalunya celebra amb una sèrie d'actes el centenari de l'esquí a casa nostra. El nostre Club, com a entitat germana, hi està convidat.

Es realitzaran actes culturals i esportius per commemorar l'inici, aquell 1908, d'un esport en què primerament la luge era el plat fort.

Cap el 1909 es veien ja esquiadors al Montseny, la Molina, Núria i Ulldeter. A còpia de caigudes i patacades s'anava adquirint una certa tècnica.

La descoberta de les pistes i l'arribada del tren a la Molina va donar l'impuls definitiu a l'esquí.

El 1925 el Centre Excursionista de Catalunya inaugurà el Xalet de la Molina, còmoda base per a la pràctica dels esports de neu.

“El President de la Mancomunitat de Catalunya, Sr. Puig i Cadafalch, es va adonar de la importància que la pràctica de l'esquí podia tenir entre els habitants dels poblets pirinencs, aïllats, a voltes, per la neu, i va patrocinar una expedició formada per homes del CEC a fi de divulgar la utilitat dels esquís i ensenyar-ne l'ús. Van dur a terme aquesta tasca Lluís Estasen, Josep M. Soler i Coll i Pau Badia en una memorable travessia d'un mes llarg de durada, de Bagà a Benasc, passant per la

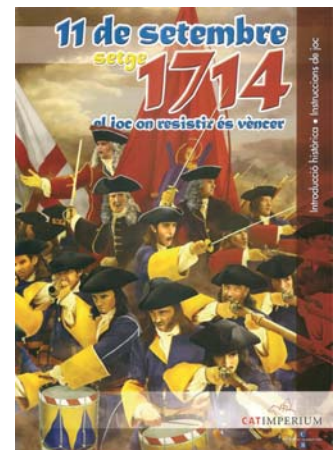
Vall d'Aran. Corria l'any 1919.” (Programa oficial d'actes del CEC.)

La nostra felicitació per aquests cent anys a l'Entitat germana. Destaquem l'exposició fotogràfica cronològica dels 100 anys d'esquí a Catalunya al seu local social.

PRESENTACIÓ DEL JOC D'ESTRATÈGIA 11 DE SETEMBRE, SETGE 1714

Molt interessant aquest joc d'estratègia dirigit i creat pel catedràtic i professor, doctor Francesc Xavier Hernández i Cardona, junt amb en Xavier Rubio i Campillo.

Va ser presentat al Fossar de les Moreres, Memorial 1714, el passat mes de novembre, amb gran aflluència d'estudiants i persones historiadores. Es tracta d'un joc de taula en què resistir és vèncer sobre la batalla de 1714. A la vegada que juguen, les persones participants coneixeran, i qui sap si descobriran, de quina manera podria haver-se canviat la història.

MATINADA DE L'11 DE SETEMBRE DE 1714

Milers de soldats borbònics es preparen per atacar Barcelona després d'un llarguíssim setge. Darrere les muralles els catalans esperen amatents, disposats a defensar la ciutat. Aquest és un joc de simulació història. Els fets van passar d'una manera, però podrien haver estat diferents. El tauler recrea un sector de la ciutat de Barcelona: l'espai on es va desenvolupar l'assalt a la ciutat per part de les tropes de les Dues Corones (França i Espanya) l'11 de setembre del 1714 i els combats que van acabar amb la derrota dels defensors i la destrucció de l'Estat català.

És un joc fàcil de trobar a les llibreries especialitzades.

DESCOBRIM BARCELONA

La institució graciencia IPECC ens proposa quatre itineraris culturals per Barcelona, guiades per l'expert guia i historiador Josep Maria Vilarrúbia Estrany. Coneixerem les anècdotes i curiositats que la història amaga de la bonica i a vegades desconeguda Barcelona.

Diumenge 11 de gener de 2009, d'11 a 13 hores. Lloc de trobada: sortida de metro de Lesseps. Les primeres places de Gràcia. Per què hi ha tantes places a Gràcia?

Diumenge 22 de febrer de 2009, d'11 a 13 hores. Lloc de trobada: cruïlla de Muntaner i Rosselló, col·legi Sant Miquel. Edificis gòtics traslladats a l'Eixample.

Diumenge 22 de març, d'11 a 13 hores. Lloc de trobada: plaça de l'Àngel. Sortida de metro de Jaume I. Barri de la Ribera.

Diumenge 26 d'abril d'11 a 13 hores. Lloc de trobada: plaça de Sants amb Joan Güell, sortida de metro de la línia 5. Sants i Hostafrancs.

Inscripció als itineraris: Dolors Lázaro, 648 141 220. Paquet de les quatre sessions: 24 euros. Una única sessió: 7 euros.

Dolors Lázaro

CENTENARI DE L'ESTELADA

**“Quatre flames enceses a migdia!
en el forat que un enemic li fes,
miraculosament hi lluiria
un bell estel per no apagar-se més.”**

Josep Carner

Ara fa aproximadament un any es va constituir la *Comissió 100 Anys de l'Estelada*, la qual s'ha dedicat a homenatjar la bandera independentista al llarg d'aquest temps. Han estat un seguit d'exposicions, conferències, i actes reivindicatius destinats a posar en relleu el que significa l'estelada com a emblema de la lluita per a l'alliberament nacional de Catalunya. Entre aquests actes, i com a excursionista, em plau destacar el que l'estelada hagi coronat, dins la campanya *100 anys, 100 cims*, més de cinc-centes muntanyes d'arreu del món. La més rellevant de les quals és la que els alpinistes de la nostra entitat, en Xavi Arias i en Xavi Aymar van portar a l'Everest, el sostre del món que van assolir el 21 de maig.

L'acte de cloenda del Centenari es va celebrar a la sala d'actes del Museu d'Història de Catalunya el dia 2 de desembre. S'hi va poder veure una exposició amb documentació històrica sobre la bandera ideada per Vicenç-Albert Ballester i inspirada en la cubana, amb l'estel blanc simbolitzant l'alliberament del domini espanyol, com expressa una fotografia del 1908 del Casal Català de París amb la primera estelada de la que se'n té constància.

La comissió va voler retre un tribut especial a veterans independentistes, procedents de la Unió Catalanista, de Nosaltres Sols, d'ERC, del Front Nacional de Catalunya o del Moviment de Defensa de la Terra, als quals mai havia estat reconeguda la seva arriscada lluita. En alguns casos van poder assistir els propis protagonistes i, en d'altres, van

ser convocats els familiars més pròxims. Aquest és el cas del que va ser soci de la nostra entitat prop de trenta anys i que va morir el 1998, en Manuel Fontich Aldosa, actiu membre del FNC als difícils anys quaranta i cinquanta, el qual podem veure a la foto en l'acte d'entrega de l'enssenya d'argent del nostre Club.

La principal atracció de la jornada va ser, però, veure a l'escenari l'estelada més antiga que es conserva. L'assistent a l'acte, Núria Clapés, néta del doctor Solé i Pla, organitzador dels voluntaris catalans que van anar a la Primera Guerra Mundial amb l'exèrcit francès, va dur una ensenya del 1914, que va onejar en combats i batalles i va desfil·lar per París quan es va signar l'armistici. La bandera, de la qual en queda només una part, va ser amagada pel doctor Solé en el doble fons d'un armari del seu despatx de Barcelona

durant la dictadura i el seu exili a Colòmbia. La bandera i el famós armari van estar en un guardamobles de Barcelona. Els Solé es van assabentar un dia que anaven a subhastar els mobles i una de les filles de Solé es va desplaçar a Barcelona per recuperar-la.

També ha estat reivindicada la figura del dissenyador de l'estelada, Vicenç-Albert Ballester, s'ha editat el llibre "Origen de la bandera independentista", i s'ha fet possible que cent trenta-nou municipis de Catalunya hissessin únicament l'enssenya estelada durant la Diada Nacional.

Roger Lloses

Obra Social "la Caixa"

40è ANIVERSARI DE LA FLAMA

El 1968, el Club promovia la commemoració del centenari del naixement de Pompeu Fabra. Juntament amb altres quatre entitats primer, i set més posteriorment, s'organitzaren diversos actes el mes d'octubre d'aquell any. L'excursionisme català havia assumit una vegada més una via de reivindicació, oberta a un ampli suport, i fer ben visible la llengua com a ensenya de la nostra identitat. Cal tenir present que érem sota la dictadura. A partir d'aleshores, cada any s'han organitzat actes de Renovació de la Flama de la Llengua Catalana per part d'un col·lectiu excursionista diferent. El nostre Club, que ja ha organitzat la Renovació als anys 1972 i 1997, l'ha assumit de nou per a l'any 2009.

Enguany, doncs, se celebra el 40è aniversari de l'inici d'aquell homenatge. Per aquest motiu, el 13 de desembre, i convocats per la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya, tingué lloc a Montserrat un acte commemoratiu en recordança d'aquell primer homenatge.

A dos quarts d'onze del matí, hi hagué la concentració dels representants de les entitats sota la llàntia de la Flama situada a l'atri del Monestir. A les onze, hom assistí a la missa conventual on es va fer esment de la trobada.

En acabat, tothom es desplaçà a la sala del balcó del monestir, on prengué la paraula en Jordi Mir, clau de roda d'aquestes i tantes altres iniciatives, el qual va fer un resum històric d'aquella primera iniciativa. El seguí en intervenció en Francesc Roma, autor del llibre recopilatori dels documents de l'acte inicial de 1968 i de les trenta-nou renovacions celebrades. Aquest llibre ha estat editat per la FEEC, acuradament presentat i documentat, del qual se'n lliurà un exemplar als assistents. El president de la FEEC, Anton Fontdevila,

intervingué per glossar la vinculació de l'excursionisme en aquesta iniciativa i que demostra l'amplitud d'objectius esportius, culturals i de país respecte al muntanyisme. Finalment, tinguérem l'honor de gaudir de la extensa i emotiva intervenció del Pare Abat, dom Josep M. Solé que, com els abats que l'han precedit, a ofert sempre l'acolliment del monestir a la Flama i a l'excursionisme.

Roger Lloses i Huguet

MATAGALLS - MONTSERRAT

AGRAÏMENT

Com responsable dels controls d'avitallament de la M-M, us vull agrair molt sincerament a tots els socis i simpatitzants que varen col·laborar desinteressadament en tots els controls tant sòlids com líquids a la nostra travessa.

És evident que sense el vostre ajut seria impossible dur a terme la marxa, moltes vegades faig el comentari que el dia que el voluntariat del club no respongui a la crida serà materialment impossible dur-la endavant.

No obstant segueixo demanant la implicació del soci, hi ha controls que son els mateixos responsables des que van començar els avituallaments allà pel 1989.

Al qui va començar en aquella època, li demano que segueixi amb el mateix ànim i amb renovada il·lusió, i sobretot a les persones que no són tant joves i que tenen més solidesa que algun jovent, hi ha tots els que des de fa uns anys s'han incorporat que segueixin portant savia nova nodrida amb el jovent del club.

Mentre tinguem la mateixa il·lusió i la fermesa la M-M anirà endavant no en tingueu dubte.

Per això us torno a demanar el vostre ajut per la propera edició del 2009

No em resta res més que donar-vos de nou les GRÀCIES.

Josep Portell

COMISSIÓ MATAGALLS-MONTSERRAT

La Comissió Matagalls-Montserrat ens tornem a reunir el dia

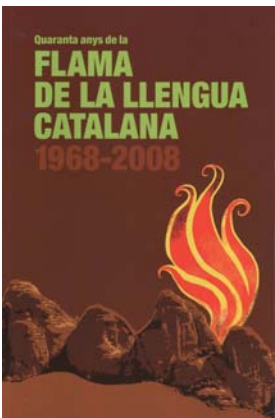
4 de febrer a les 20:15

(primer dimecres) a la sala de reunions enfront de secretaria per constituir la nova comissió encarregada de portar a bon terme la Mm'09.

La propera és la 30à edició, farà 37 anys de la instauració de la caminada com activitat social i ens cal molta gent pel "liar-la" ben grossa!!!

Si algú vol ser de la comissió serà molt ben vingut a aquesta reunió, i si no pot aquest dia, que demani per mi a Secretaria.

Pilar López

MUNTANYA

SENDERS-SORTIDA AL PIC DE PENYAGOLOSA (1-2 de novembre)

L'amenaça de mal temps no podia pas impedir que els habituals del senderisme desaprofitéssim l'oportunitat de fer una bona caminada per terres del País Valencià i de pujar al cim més elevat de la zona. Així doncs, el dissabte 1 de novembre ens trobàvem de bon matí al lloc habitual per tal d'iniciar la sortida.

L'esmorzar el vam fer passat Tarragona i després vam continuar el viatge fins al Coll del Vidre, on vam iniciar la caminada. Aquest primer tram –d'uns 6 Km aproximadament– tenia un fort pendent i ens vam endarrerir una mica, ja que els boletaires de la colla aprofitaven per "caçar bolets" i omplien el cistell tot pensant, per exemple, en una bona sopa de fredolics o en uns rovellons a la graella. El dinar de carmanyola –tal com toca als bons excursionistes– el vam fer a Vistabella, a la plaça de l'església.

Després del cafetó, de comprar uns bolets i de fer la xerradeta vam iniciar la caminada que ens portaria fins a l'alberg de Sant Joan de Penyagolosa. La ruta va començar per una zona més aviat seca i amb poca vegetació, però poc a poc ens vam endinsar en un bosc frondós i humit que a molts ens sorprenia en terres de Castelló. El gruix de

núvols, cada cop més foscos, va fer que acceleréssim el pas per tal d'arribar a l'alberg abans de la pluja, cosa que gairebé vam aconseguir, ja que quan arribàvem va començar a ploure a bots i barrals.

L'alberg ocupa les estances d'un antic monestir i el regenta una associació ecologista. La primera sorpresa va ser que no disposa d'escalfadors d'aigua per a la dutxa, ni tampoc de calefacció a les habitacions. A més, la llum es tanca a les 24 hores (una subvenció per part d'alguna administració pública els podria ajudar una miqueta, no creieu?).

Com a bons excursionistes ens avenim a tot, i res d'això ens fa perdre l'optimisme. Al menjador tenim una estufa, ambient acollidor i, quan arriba l'hora, un bon sopar. Després... castanyada! Castanyes, moniatos, panellets i vi dolç a dojo. Fins i tot dues castanyeres (la Marita i la Isa) ens van animar la festa.

Podrem fer el cim demà? Amb aquesta pregunta ens vam ficar dins dels sacs a dormir. Malgrat els nostres bons desitjos tota la nit va ploure sense parar, de manera que al matí vam entendre que l'ascensió al Penyagolosa caldria deixar-la per a una altra ocasió. En Roger s'havia informat sobre la situació meteorològica de la zona a fi de proposar plans alternatius i poder fer la caminada del diumenge per alguna altra banda, però això era impossible perquè plovia abundantment i no era qüestió de mullar-se fins al moll de l'os. L'única cosa possible era recollir i pensar en quin altre moment podríem acabar l'excursió. Així que la caminada del diumenge es va convertir en el viatge de tornada i dinar en una àrea d'autopista. Aquest cop ningú es podia queixar d'arribar tard a BCN.

Montserrat Seguí i Palou

Ajuntament de Barcelona

El CEG, sisè classificat a la CCCR 2008

Diu un conegut refrany que "tota gran caminada comença pel primer pas" i precisament així, amb un primer pas, seguit d'un segon i d'un tercer... aquest any el CEG ha aconseguit quedar en sisena

posició a la Copa Catalana de Caminades de Resistència (CCCR).

La idea d'assolir aquest repte es va gestar a principis del 2008, quan un grupet de socis federats del CEG van proposar-se participar a la CCCR. Motivats per aquesta idea, des del passat 2 de març, moment en el qual la Marxa dels Castells de la Segarra va marcar el tret de sortida de la Copa d'enguany, **els "marxaires" federats del Club han caminat uns 6.731 km i han fet uns 431.700 m de desnivell acumulat.** Malgrat que bona part d'aquests quilòmetre recauen sobre 5 socis, cadascun dels quals ha participat com a mínim al 50 % de les marxes de la CCCR 2008, la sisena posició no hagués estat possible sense la participació més esporàdica però igualment cabdal de 21 socis federats més.

desnivell que hi ha (1 punt per cada 1000 m de desnivell acumulat).

Segons s'indica al web de la FEEC, una marxa és "una prova organitzada que té per objectiu efectuar un recorregut a peu, senyalitzat o descrit per camins de muntanya". El fet que sigui de resistència implica una certa condició i preparació física, ja que aquest tipus de caminades són més dures, ja sigui per llargada, per desnivell o per ambdós factors. En el cas de les caminades englobades a la CCCR 2008, les distàncies cobertes han anat des dels 45 fins als 100 km.

Un dels elements més importants a tenir en compte pel que fa a aquest tipus de marxes, és que es tracta de proves **no competitives a nivell individual**, ja que en cap cas es premia al marxador que acaba en menys temps, sinó, en tot cas a aquell que ho fa dintre del temps establert. Així per exemple si a la Mm es dona un màxim de 24 hores per assolir els 83 km de la marxa, obtindran els punts establerts (en aquest cas 15) tots els participants federats que l'acabin dintre de les 24 hores, independentment de si ho fan en 15 o empen les 24.

"La Selva del Camp. Muntanyes de Prades". Creuant el Pont de Goi en direcció Capafonts, al km 17,5. Fotografia de Xavier Capdevila

Marxa Romànica de Resistència. Agafant forces i refugiant-se de la pluja al primer avituallament, situat a Santa Fe de Valldeperes al km 18,6 de l'itinerari de la marxa. Fotografia de Joan Miquel Labrador Matias

De les 18 caminades disputades dins del marc de la CCCR d'enguany, la **Mm, organitzada pel CEG, i la Marxa del Garraf, han estat les que han comptat amb la participació de més socis federats del nostre Club.** Tot plegat ha permès deixar el CEG en una molt bona posició, la sisena dels 237 clubs que en major o menor mesura han pres part en alguna de les caminades de la CCCR.

La CCCR és...

Com ja es va comentar en un article publicat al nostre web el passat 10 de novembre, la CCCR de la FEEC consisteix en un calendari de caminades o marxes de resistència, l'objectiu de les quals és fer la totalitat del recorregut de la prova, a peu i en el temps màxim fixat. Això implica complir tant el temps màxim per a la totalitat de la prova, com els temps parcials de pas fixats per a cadascun dels controls. Tots els participants federats per la FEEC que acaben la prova obtenen els punts establerts, que varien per a cadascuna de les proves, ja que es fixen en funció de la distància que cobreix la marxa (1 punt per cada 10 km) i del

A diferència del que passa a títol individual, la CCCR sí que és **competitiva a nivell d'entitats**, de les quals es classifiquen les tres que han aconseguit sumar més punts, els quals són el resultat de la classificació en les diferents proves dels seus associats.

Més enllà del repte físic

Però més enllà de la **preparació física** que, tot i requerir uns mínims **no suposa una gran exigència**, segurament la majoria de marxadors estaran d'acord en què les caminades englobades a la CCCR, especialment les que cobreixen distàncies a partir d'uns 60 km, suposen un **gran repte mental**. El motiu és que es passen moltes hores caminant en contra de la son i el cansament i fins i tot de la pròpia natura, que en algunes ocasions ha estat poc benèvola amb els marxadors, com enguany va passar amb la mala climatologia que van patir els participants a la marxa "Pels camins dels Matxos", la "Marxa Romànica de Resistència" o la "Travessa del Montseny".

"Trenkakames". Baixant Puig de les Forques abans de Sant Miquel del Montmell. Fotografia de Joan Miquel Labrador Matías

Malgrat tot, la major part dels "marxaires" assenteixen en què, tot i aquests inconvenients, propis d'esports de resistència a la natura, participar a les caminades **té més pros que contres**. A més del bon ambient i companyonia que es respira en la major part de les marxes, bona part de les caminades de la CCCR passen per **bells paratges**, que permeten als participants conèixer i gaudir pas rere pas i quilòmetre a quilòmetre d'alguns dels racons més bonics de Catalunya. Veure néixer el dia al peu del Pedraforca (Travessa Núria-Queralt), gaudir dels camins tenyits de blanc per les delicades flors dels ametllers (Marxa dels Castells de la Segarra) o assolir la fita marcada sota l'atempta mirada de la inconfusible silueta de les muntanyes de Montserrat (Marxa Gràcia-Montserrat i Mm) són només

l'edició del 2008 s'ha arribat a la impressionant xifra de 104 campions individuals. Pel que fa a entitats, els resultats publicats per la Federació indiquen que 236 entitats excursionistes diferents han pres part en la CCCR d'enguany. Com és habitual en els darrers anys, el Centre Excursionista UECANOIA ha aconseguit la primera posició, seguit pel Club Excursionista Esparreguera i per la Unió Muntanyenca Eramprunyà, en segona i tercera posició respectivament.

Una vegada més, la Marxa del Garraf, disputada el passat 9 de novembre, ha posat punt i final a la CCCR. Des del CEG, però, **esperem que lluny del final del camí, aquests 6.731 km recorreguts durant el 2008** pels caminaires federats del Club, **siguin el principi d'un llarg**

"Rasos de Peguera - Manresa". Sopant a Montmajor, on estava situat el control 3. Fotografia de Joan Miquel Labrador Matías

"7 cims". Arribant a la Talaia del Montmell, situada aproximadament al km 19 del recorregut, Fotografia de Xavier Capdevila

alguns exemples de les veritables recompenses de participar a les marxes de la CCCR.

Totes aquestes petites recompenses, han contribuït a què any rere any, la CCCR hagi vist créixer considerablement l'afluència de participants. Tant és així que, segons els resultats provisionals publicats a la pàgina de la FEEC, a

camí de participació en futures edicions de la CCCR, perquè com bé deia Machado "... es fa camí al caminar".

Nota: Podeu ampliar informació sobre la CCCR a: http://www.feec.org/Activitats/competicions_08.html#marx

Gemma Bertran

(Fotografies a les contraportades)

"Matagalls-Montserrat". Preparant el brou. Fotografia de Sergi Diaz

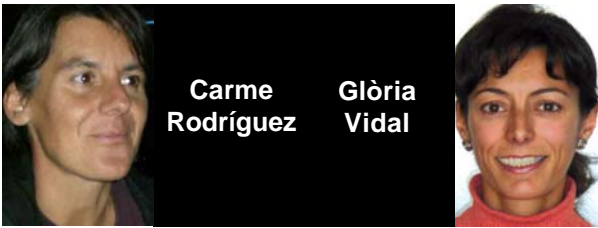

"Matagalls-Montserrat" Avituallament de Sant Llorenç Savall. Els 43 Km ja es noten.... Fotografia de Sergi Diaz

"Matagalls-Montserrat". Que no manqui l'hidratació!. Fotografia de Sergi Diaz

CICLE D'AUDIOVISUALS JOSEP BUCH I PARERA

LES ASCENSIONS DE VERDAGUER AL PIRINEU

El 25 de setembre, Bernat Gasull ens va explicar que entre els anys setanta i vuitanta del segle XIX, el poeta i escriptor Jacint Verdaguer va atènyer alguns dels cims més emblemàtics dels Pirineus. Especialment durant les dues travesses que va fer els estius del 1882 i el 1883 mentre preparava l'obra Canigó, quan va endinsar-se en una aventura muntanyenca extraordinària sovint no prou coneguda.

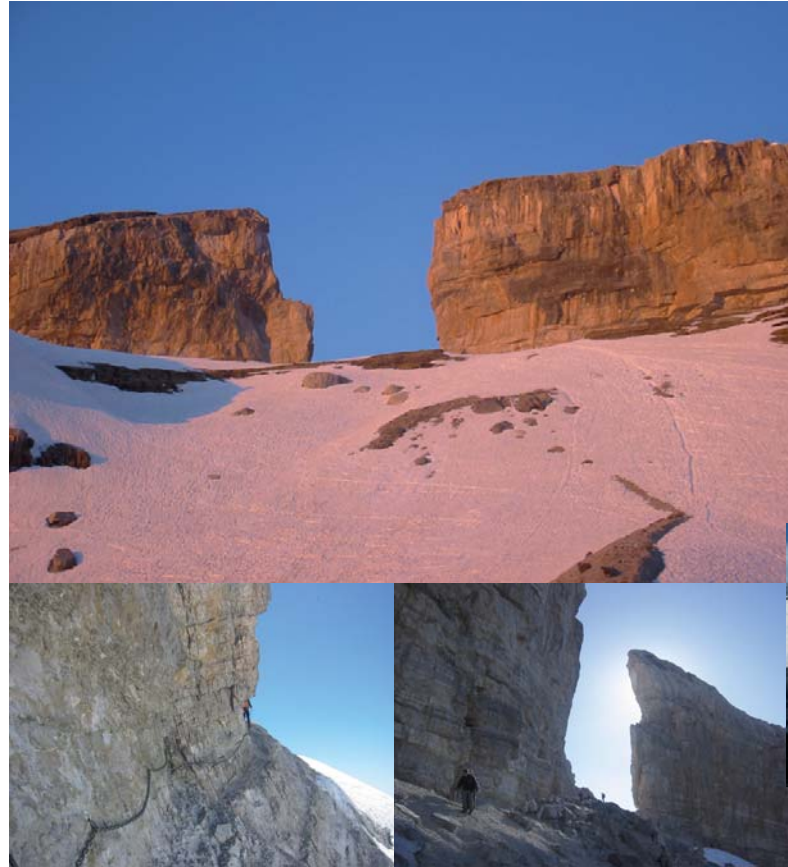
Amb l'afany d'identificar la totalitat dels recorreguts i les ascensions dutes a terme per aquest escriptor, entre els anys 2003 i 2005 es va fer un treball de recerca per la serralada pirinenca, del qual en vam poder veure les imatges i conèixer les conclusions.

Gràcies a en Bernat, vam conèixer que enguany se celebren els 125 anys de la darrera de les travesses que va fer el poeta i, per tant, els 125 anys de les ascensions de mossèn Cinto als Besiberris, a la Pica d'Estats, al Canigó, a la Pala Atla de Sarradé, al Pic de Casamanya, etc.

GAVARNIE – BRETXA DE ROLAND

El dia 16 d'octubre, Jaume Asensio i David Moreno, membres dels QQDrulus (un grup d'amics apassionats per la muntanya) ens van proposar una travessa de tres dies per les emblemàtiques muntanyes del circ de Gavarnie.

Fent nit al refugi de Sarradets, travessàrem la mítica bretxa de Roland per pujar als pics del Taillon (3.146 m) i del Casco de Marboré (3.008 m), aquest darrer a través de la cornisa coneguda com a "Paso de los Sarrios". L'endemà baixàrem pel camí antic de "Les Écheltes" fins al poble de Gavarnie, tenint ocasió d'admirar durant el recorregut l'espectacular cascada del circ, que amb els seus 422 metres de caiguda, és una de les més altes d'Europa.

PERÚ, PAÍS DE CONTRASTOS

Amb Pere Artís, Munsta Padró, David Garcia i Marc Janeras, el 20 de novembre vam viatjar a Perú on descobrirem diferents realitats i paisatges d'aquest país sud-americà.

Partint de Lima visitàrem la reserva natural de Paracas, les dunes de sorra fina d'Ica i la ciutat colonial d'Arequipa i els seus imponents volcans. Puno i el llac Titicaca foren la parada següent al sud del país des d'on ens dirigirem a Cusco, cor de la cultura inca. Al Machupichu i la vall sagrada de l'Urubamba "on els espanyols van perdre ens van fer plorar" acabàrem aquest clàssic recorregut.

Ens vam deixar moltes coses per veure, però ens vam fer una idea de la immensitat i diversitat cultural i paisatgística del país.

La segona part del viatge i d'aquest audiovisual ens portà a conèixer la Cordillera Blanca al nord de Lima. Per prendre contacte amb la serralada la vàrem creuar d'est a oest passant pel coll d'Abra Villón (4.996 m). Un intent als Yanapaccha (5.460 m) i l'ascensió al Chopicalqui (6.354 m) van culminar el bateig andí d'aquest grup d'amics de la UEC de Gràcia.

AVANÇ

Esteu convidats als propers audiovisuals:

Cho-Oyu non stop, el 18 de desembre a càrrec de Xavier Arias

Montblanc, un clàssic, el 22 de gener a càrrec de l'Enric Martínez, Pep Bellavista, Albert Alcantara, Dèbora Minguez, Xavi Mestres, Greg Van Hoof, Octavi Roig i David Garcia

Everest 2008, el 19 de febrer a càrrec de Xavier Arias i Xavier Aymar

Cordillera Blanca (Perú), el 19 de març a càrrec de Jaume Asensio i David Moreno

Des d'aquí volem agrair la participació de tots els ponents que ens han obert els ulls a diferents indrets del món, propers i llunyans des de diferents aproximacions d'aquesta realitat que és la muntanya.

També agrair-vos a tots els qui ens doneu suport cada dijous que hi ha projecció i al públic assistent que fa possible que els audiovisuals es projectin més enllà de les imatges.

Molt especialment, volem agrair el suport incondicional i els ànims dels coordinadors del cicle dels últims dos anys a **Núria Ferrer, Karen Malfrat i Àlex Duran.**

I ja ho sabeu, si voleu col·laborar explicant les vostres aventures podeu contactar amb nosaltres directament o mitjançant el correu electrònic: audiovisualsceg@cegracia.cat.

Fins al pròxim audiovisual!

Laia Colomer, Carme Rodríguez, Glòria Vidal i Alba Artís

FEDERAR-NOS AMB ELS NOSTRES DRETS

Aquest és el títol amb què escric aquest article, amb la voluntat de demanar una reflexió pública a l'entorn de la tarja federativa.

En primer lloc cal dir que la FEEC té el reconeixement internacional com a federació esportiva. Per aquesta raó no veig necessari, útil ni oportú que quan ens federem ens incloguin a la targeta de la federació el logotip de la FEDME, amb la bandera espanyola inclosa (a més de pagar el suplement, és clar).

Des de la FEEC se'ns diu que això és per obtenir els descomptes als refugis de la resta de l'Estat. Aleshores pregunto: les persones sòcies del CAF, el CAI o una altra federació europea tenen descompte als refugis de l'Estat espanyol? Resposta: és clar que sí, i sense estar adherits a la FEDME. La reciprocitat dels avantatges per a persones alpinistes com ara els descomptes en refugis és norma en el conjunt d'Europa i a molts països de la UIAA.

A aquest fet se suma el debat dels possibles cobraments dels rescats a Catalunya, amb el moviment de quotes que això pot suposar.

Conclusió: us convido a enviar correus electrònics a feec@feec.cat així com fer trucades telefòniques o enviar faxos a la FEEC (telèfon: 934 120 777, fax: 934 126 353 i demaneu el fet de poder obtenir la targeta federativa amb ple dret sense pagar cap quota addicional ni incloure cap referència de la FEDME. També us proposo que demaneu quines gestions ha fet la FEEC per evitar que el col·lectiu federat no surti perjudicat del possible cobrament dels rescats.

Us convido a estendre aquest debat a tots els fòrums que vulgueu.

Igualment crec que és important fer partícips les persones membres de la presidència i les juntes directives dels nostres clubs respectius.

Personalment cal que us digui que, en cas que la FEEC no accepti aquesta petició, cercaré alternatives per tal d'obtenir un recurs d'assegurança i accés amb els drets de la UIAA. Per una altra banda em consta que existeix, que és fàcil d'obtenir i que és més econòmic.

Ricard Martínez

AGRUPAMENT PERE ROSSELLÓ

ON ÉS EN PERE?! HA TORNAT?

El Pere ja és aquí! L'hem trobat! Estava amagat al Club el punyetero, al seu Cau! Només calia pujar a dalt de tot allà on les escales sembla que s'acaben, allà on les

parets són plenes de colors desdibuixats, allà on les llums fan pampallugues com si d'estrelles es tractés, és en aquell raconet que des de feia temps ens vigilava i no deia res!

Sembla doncs que en Pere s'ha anima't i també i vol dir la seva. Sembla ser que aquests darrers anys ha anat una mica atrafegat de feina, però ara vol tornar a compartir totes les històries i anècdotes amb nosaltres, a explicar-nos que fa i deixa de fer!

Ara bé, ha demanat als seus companys i amics de Consell, els Caps, que li donin un cop de mà per explicar-ho tot plegat... i nosaltres encantats!!

Així doncs l'Agrupament Pere Rosselló torna a participar al butlletí del club hi ho vol fer amb força. De cara al 2009 doncs, us esperen mil i una anècdotes sobre les sortides, campaments, caus, reunions, trobades i historietes. Volem començar l'any nou amb empenta i per això volem treballar per tirar endavant una secció que considerem vital pel futur del Club, una secció amb nens i nenes, nois i noies, mares i pares plens d'energia i motivacions i inquietuds que val la pena conèixer.

El nostre curs va engegar com cada any, amb la Sortida de Passos! El cap de setmana del 4 i 5 de Setembre, ens vam reunir totes les unitats del Pere a les afores de Rubí, en una gran i acollidora casa de colònies. Aquesta és la sortida on totes les unitats del Cau es troben per celebrar l'inici d'una nova etapa, amb companys nous i caps renovats. Totes les

unitats del Cau hi eren presents, els Follets, els Llops, els Raiers, els Pioners, els Claners i els més ganàpies, els Caps.

Com sempre, el dissabte al matí cada unitat va poder despedir-se de l'any transcorregut per donar pas als passos de nens i caps. A la tarda vam celebrar els passos de nens, on els més grans de cada unitat passen a la següent per trobar-se o retrobar-se amb companys i companyes nous....quins nervis!! Tot de nens amunt i avall!! Quin merder!! Un cop tothom agrupat i després de la tempesta, va venir la calma... S'acostava la nit i això tothom sabia que volia dir, s'acostaven els passos de Caps! La festa final. Just després de sopar ens vam reunir tots i després de fer alguns jocs, finalment els nens i nenes van descobrir els nous equip de caps de cara al curs 2008-09. Cares noves, noves emocions!

Finalment el dia s'acabava, un dia llarg i ple de nervis, era el tret de sortida del nou curs. Els més petits, esgotats, van anar a dormir, i les unitats més grans, sempre amb ganes de festa, es van quedar cantant i jugant una estona més...tot sigui per demostrar que ja són molt grans!

L'endemà ja amb les noves unitats, tot recomençava i els nens com si fos el dia de reis ja estaven impacients per obrir els regals, per veure la nova unitat en marxa.

Va ser un cap de setmana divertit i emocionant, dos dies pensats i creats pels nens, dos dies que van ser suficients perquè els caps ens adonéssim que val la pena fer reunions i més reunions, quedar fins a les tantes de la matinada per preparar les excursions i que sobretot val la pena educar en i per la llibertat d'unes personetes que tot just descobreixen allò que els envolta. Treballem pel compromís i la participació de joves, i ara sí, després d'anys volem que novament ho conegueu tots plegats.

En Pere ha tornat! I us desitja un any 2009 per xiular i somriure novament!

Poi Fàbregas Capdevila
Consell de l'A.E Pere Rosselló

INTER SPORT

GEDE

COMIAT

Benvolguts amics, benvolgudes amigues,

Quan vaig accedir a la presidència del GEDE vaig dir que hi romandria al càrrec fins que canviés de residència, ja que tenia previst fer-ho a un temps vista. Han passat

tres anys i en aquest moment, que visc fora de Barcelona, se'm fa molt feixuga la feina de president, almenys com jo l'entenc, ja que requereix una presència física a l'estatge de més d'un dia a la setmana, cosa que per a mi és del tot inviable.

Durant aquest temps he tingut un immens goig de treballar per al grup, unes vegades amb més encert i d'altres amb menys, engegant projectes, alguns dels quals han arribat a bon port i d'altres no s'han pogut acabar. Ara, amb la meua condició de retirat, espero poder acabar-los i engegar-ne d'altres.

Dins el món de l'escalada s'albiren temps de canvis. Cal que estiguem preparats i preparades per poder afrontar-los, amb ganes i decisió. El proper dia 6 de novembre celebrarem l'assemblea ordinària. En un temps en què poca gent vol responsabilitats, fins i tot en això el GEDE és diferent: per afrontar aquesta nova època hi ha una candidatura que està disposada a treballar per continuar enaltint el nostre grup. Us demano que doneu suport a la candidatura per fer un GEDE més fort i potent.

Us agraeixo el suport i l'ajuda que m'heu donat en tot moment.

COMPOSICIÓ DE LA NOVA JUNTA DEL GEDE

President: Isidre Aparicio
Sotspresident: Martí Santamaría
Tresorer: Robert Castells
Vocals: Pepi Sambola, Anna Server i Pilar López

Salut,

A partir del proper butlletí "lo Furti" serà el nou heroi del GEDE, la veu crítica i la consciència del escalador...

CURS D'INICIACIÓ A L'ALPINISME HIVERNAL

El GEDE organitzarà els dies 17 i 18 de gener del 2009, un curs d'iniciació al alpinisme hivernal, com a preparació per qui vulgui, per acompanyar-nos aquest estiu al campament que farem a Chamonix, i que es portarà a terme a finals de juliol i començaments d'agost, tindreu més informació pels conductes habituals.

El curs d'iniciació a l'alpinisme hivernal es desenvoluparà els dies 17 i 18 de gener a Ulldeter, consistirà en explicacions teòriques i pràctiques, per poder moure's en canals i terreny mixt amb desimboltura. El curs esta pensat per persones amb pràctica d'escalada en roca, amb desig de fer un pas endavant amb la seva relació amb la muntanya. Hi haurà sis places disponibles, per mes informació a l'estatge del GEDE.

Martí Santamaría

Capiro Hospital

General de Catalunya

CLÍNICA: TÈCNiques D'AUTORESCAT

El proper dia 20 de gener a les 9 del vespre, a la sala d'actes, hi haurà una xerrada sobre tècniques d'autorescat per tal de tecnificar al màxim les persones alpinistes i explicar què cal fer en cas de caigudes en esquerdes i accidents en situació de dificultat.

Aquesta xerrada estarà assessorada per persones membres del GIE, ja que en les seves pràctiques esportives utilitzen freqüentment aquestes tècniques.

L'acte és obert a totes les persones sòcies del Club.

El GEDE ha adquirit el "Kit de rescat per a esquerdes", de la marca PETZL. Estarà a disposició de les persones membres sota un dipòsit d'una fiança per cobrir possibles pèrdues.

Per poder-ne disposar s'haurà de demanar a la secció. En cas de coincidir més d'una petició alhora, es farà per ordre de demanda i, en cas de coincidir una demanda personal i una activitat col·lectiva, es vetllarà per la seva màxima disposició.

CENS DE PERSONES ESCALADORES

Mitjançant una iniciativa privada, un grup de persones escaladores s'ha constituït en un cens, que s'està fent públic perquè, qui vulgui adherir-s'hi, ho faci a títol personal.

La finalitat d'aquest cens és convertir-se en un interlocutor avalat pel cens de persones escaladores, amb una sola veu i no pas amb moltes veus i disperses, per poder arribar a ser un integrant amb veu davant les persones i els ens públics, que decideixen les noves regulacions que afecten l'escalada i que cada dia van en augment.

Si voleu saber de què tracta aquest cens, l'adreça és www.xesca.org.
Salut,

CICLE DE PEL·LÍCULES JOSEP MARIA RODES

El 30 de setembre, com a inauguració del III Cicle de pel·lícules, hi va haver una projecció de pel·lícules dedicada a Montañeros de Aragón per recordar la cordada Rabada-Navarro, amb la projecció de la primera a la cara sud del Mallo Fire de Riglos i la primera a la cara oest del Naranjo de Bulnes, i una recreació que va fer Miguel Vidal, cineasta i muntanyenc, en record a la famosa cordada, amb el títol *Siempre Unidos*. La presentació va ser a càrrec del muntanyenc i cineasta Jesús Bosque. Va tenir una assistència de 35 persones.

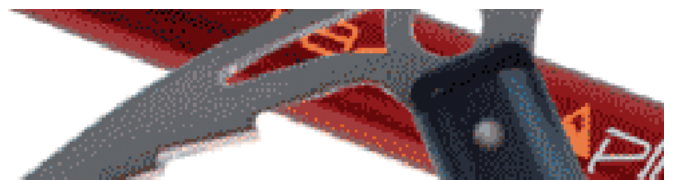
El passat dia 28 d'octubre vàrem projectar el film *La llamada del silencio*, magnífica pel·lícula que rememora un accident succeït a la cara nord de l'Eiger. Ens acompanyaren dos bombers del GRAE, que van explicar a les trenta-cinc persones assistents la seva feina en rescats.

El 18 de novembre, a la sala d'actes del districte de Gràcia, amb una assistència massiva de persones espectadores, estrenàrem la pel·lícula *Cho Oyu Non Stop*, protagonitzada pel nostre consoci Xavi Arias i amb la col·laboració del també soci de la nostra Entitat Victor Riverola. Acabada la projecció se'ls féu lliurament d'un recordatori de l'acte.

El 25 de novembre projectàrem la pel·lícula *La montaña sagrada*, film en blanc i negre precursor del cinema de muntanya, que ens va fer passar una bona estona a les trenta persones assistents.

Martí Santamaría

EN MANEL GUASCH
RECOMANA

GORRO FRIGI CARA SUD / SUD-OEST

Aquestes vies, equipades per en Guillem Arias, van adreçades a "seixantons cervesers", principiants i escaladors novells.

JOAN MARC

Via de 4 llargs, dificultat III i ben assegurada.

L1 30 m, 4 parabolts II-III, L2 20 m, 4 parabolts III, L3 25 m, 4 parabolts III, L4 38 m, II-III.

LOTIOGOS

Via de 5 llargs, dificultat IV-Ae o 6a i ben assegurada.

L1 40 m, 10 parabolts III-IV, L2 25 m, 6 parabolts III-IV, L3 25 m, 3 parabolts III-II, L4 35 m 4 parabolts II, L5 38 m, 10 parabolts Ae(6a), IV+.

EL RONDINAIRE

Via de 4 llargs, que acaba a la via "Lo tio gos", dificultat III-IV

i ben assegurada.

L1 35 m, 8 parabolts II-III-IV, L2 15 m, 4 parabolts II-III, L3 30 m, 5 parabolts III-II, L4 35 m, 5 parabolts II.

Aproximació:

Per a la Joan Marc, pugeu per la canal de la normal (per on es baixa de l'agulla) fins el collet, baixeu fins uns metres abans de la balma de Santa Magdalena (al costat del camí veureu l'inici de la via marcat amb parabolts grocs).

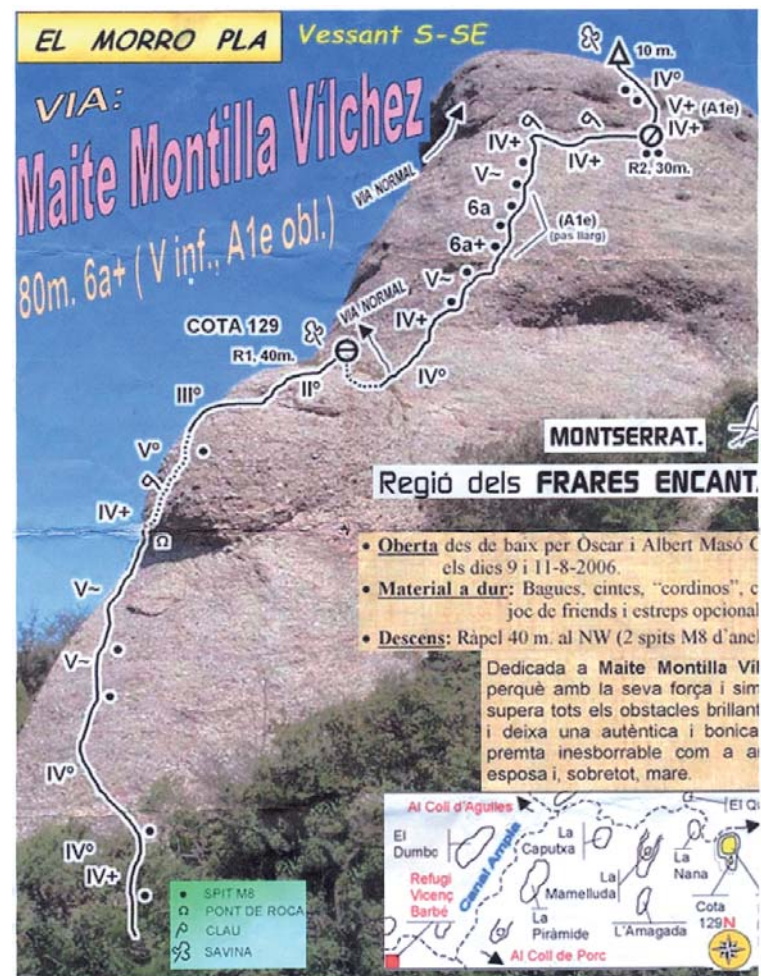
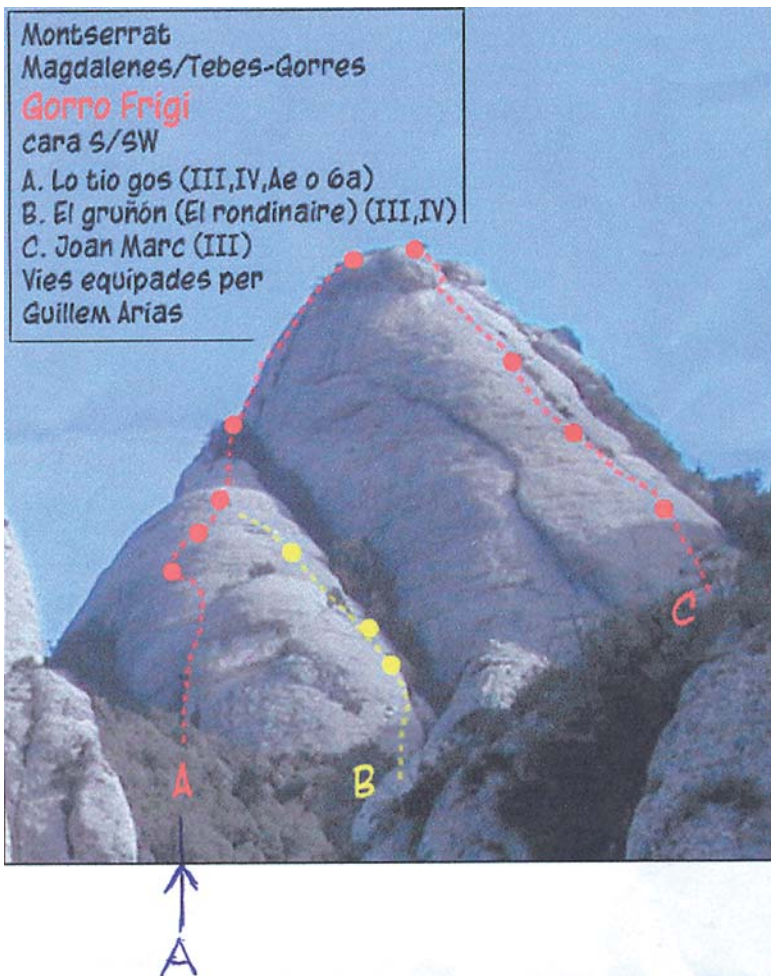
Per a "Lo tio gos" i "El rondinaire", seguiu el camí ample dels Gorros. Passada la Gorra Frígia, a uns 25 m, s'endevina un rastre de pujada a l'esquerra. Aneu seguint el corriol que passa per les vies "Lajarin" i "Navalon" del Gorro, seguiu-lo i cap un tercer revolt tenim "Lo tio gos". Si seguim el camí, a la part més baixa de la roca comença la variant "Lo rostoll" de "Lo tio gos". També es pot anar per l'altre cantó, deixant enrere l'inici de la GEDE.

Montserrat-Frares Encantats EL MORRO PLA, sud / sud-oest

Via Maite Montilla

80 m, 6a (V-, A1e obligat)

Via de 2 llargs, ben equipada amb espits, pitons. També podem utilitzar els ponts de roca. Hem de dur bagues, cintes, cordinos, jocs de Friends i estreps opcionals. El descens es farà per la cara nord-oest amb un ràpel de 40 m sobre una bona instal·lació de dos espits.

GIE

IX CURS D'INICIACIÓ A L'ESPELEOLOGIA

Entre els mesos d'octubre i novembre d'enguany es va dur a terme l'IX curs d'iniciació a l'espeleologia organitzat pel GIE. Com en anteriors edicions, el curs s'ha planificat, segons les directrius de l'Escola Catalana d'Espeleologia de la Federació Catalana d'Espeleologia per a obtenir l'homologació corresponent. És el primer curs que plantejàvem amb la nova estructuració de nivells i el curs que hem presentat superava els nivells 0 (introducció) i 1 (iniciació). De fet, alguns dels coneixements que hem ofert ja eren del nivell 2, però no assolíem tots els punts per obtenir l'homologació en aquest. Es va fer d'aquesta manera, perquè es va considerar que els coneixements extres que ens demanaven (instal·lació de cavitats i logística d'una sortida) no es corresponen als coneixements que hagi de tenir una persona que tot just s'inicia amb l'espeleologia vertical.

Tot i haver dubtat de si es podria dur a terme el curs, al final es varen omplir totes les places ofertes (sis) i es va poder tirar endavant.

El curs es va iniciar el 23 d'octubre amb la presentació i la xerrada sobre la història de l'espeleologia fetes ambdues per Xavier París. Durant la sessió es va entregar als alumnes el material docent que aquest any constava amb el llibre d'Iniciació a l'Espeleologia editat per la Federació Catalana.

Aquell mateix cap de setmana, el dissabte 25 d'octubre, es duia a terme la primera sortida pràctica a una cavitat horitzontal per tal que els alumnes es familiaritzessin amb el món subterrani i la il·luminació amb els carburers. La sortida va ser a la cova del Molino de Aso o del Moro que es troba a Osca, en el Parque Nacional de Ordesa. Durant la visita a la cavitat es va aprofitar per ensenyar la maniobra de la tortuga, essencial en el nostre esport per a no passar fred. Aquesta consisteix en la creació d'un microclima calent amb l'ajuda d'una manta tèrmica i la flama del carburer.

La setmana següent, Pere Farré va donar les xerrades de material i maniobres,

ambdues necessàries per a poder començar les pràctiques de progressió vertical. Aquestes es van dur a terme el dissabte 1 de novembre i, a diferència dels altres anys, aquest any vam anar a les esclotxes del Papiol. Malgrat les males previsions de temps que hi havia, aquest ens va respectar i vàrem tenir molt bon temps tot el dia i es va poder aprofitar sencer. La gent va acabar cansada, però es varen poder practicar totes les maniobres previstes diverses vegades; el diumenge hi havia la primera sortida a un avenc i calia que tothom tingués els passos a seguir molt clars.

Vam quedar aviat, perquè teníem previst fer dos avencs en el massís del Garraf, però la sort que havíem tingut el dissabte amb el temps, no es va repetir el diumenge. En arribar a la Pleta, estava plovent i vàrem decidir només fer un avenc, el d'en Passant, ja que en aquest es queda a recés més aviat que en l'avenc Emili Sabaté, que era l'altre candidat, i comptàvem que ens mullaríem menys. Per arribar a la boca s'han de caminar uns 5 minuts, però varen ser suficients per a deixar-nos a tots calats. Així doncs, ja vàrem començar l'activitat molls i el fet que dins de l'avenc

Davallant el gran pou de 50 m de l'avenc J. Cabeza.

i havia degotalls per a totes bandes ja no ens va importar massa. Vàrem acabar a l'hora de dinar i donat que tots teníem fred vàrem baixar a Port Ginesta per prendre alguna cosa calenta i dinar.

Seguia el curs el dimarts següent amb la xerrada de geologia donada per Enric Tomàs i el dijous amb la xerrada de Bioespeleologia, Ecologia i Conservació del Medi Subterrani impartida per Roger Lloses.

El següent cap de setmana, el dissabte 8 de novembre, hi havia la segona sortida d'espeleologia vertical. Aquesta vegada ens tornàvem a quedar en el massís del Garraf, concretament en el terme municipal de Begues i l'avenc a explorar era l'avenc

Grallera del Boixaguer. Davallant els 45 m aeris a la sala més gran de Catalunya.

Grallera del Boixaguer : llac final a - 148 m

Joan Cabeza. És un avenc dels típics en els nostres cursos d'iniciació, però aquest any tenia un nou al·licient ja que a principis d'any es va descobrir una nova sala de gran bellesa plena de formacions i es va informar als cursetistes que se'ls deixaria entrar sempre que anessin amb molta

Grallera Gran del Corralot:
ràpel inicial de 33 m

cura i respectessin l'entorn. La formació predominant a la sala són les excèntriques que són molt trencadisses i per això era vital que la gent estigués conscienciada. No hi va haver cap incident i s'ha de dir que tothom va anar amb molta cura. De tota manera, ens va sorprendre el deteriorament que ha patit la sala en el poc temps que porta descoberta. Una pena que no tothom decideixi prendre mesures i respectar l'entorn.

Per a la penúltima setmana amb sessions teòriques, només hi havia la del 13 de novembre que era la de Prevenció d'accidents i autosocors donada jo mateixa.

El cap de setmana del 15 i 16 de novembre hi havia la sortida de final de curs. Ja és un clàssic que es faci una sortida al

Montsec d'Ares a fer dues de les gralleres més importants que hi ha en aquest massís i aquest any no va ser diferent. Se sortia el dissabte ben d'hora al matí i ja s'anava directament a fer la grallera del Boixaguer. És una cavitat bastant espectacular perquè s'entra directament a la sala més gran de Catalunya a través de dues vies que tenen uns 'volats' importants. L'una té un tram sense tocar paret d'uns 45 m i l'altra de 60 m. Una manera força impressionant d'entrar a sota terra. A partir d'aquí s'arriba al fons de la cavitat progressant per petits pous i trams de caminar per rampes i caus de blocs. És una cavitat bastant entretinguda i se'n va sortir ja de nit. Com que en aquesta època, quan s'amaga el sol, ja fa força fred per aquells indrets, es va anar a muntar les tendes de campanya el més aviat possible en el lloc prèviament decidit per pernoctar, el pla de la Pua a 1.200 m d'alçada. Tot seguit es va sopar calent per recuperar forces i temperatura i tots a dormir ben aviat ja que el diumenge tocava aixecar-se d'hora. En llevar-nos i després d'esmorzar i recollir el campament, es va iniciar la marxa cap a la grallera del Corralot, l'altra cavitat a explorar durant el cap de setmana. És una cavitat que té una aproximació llarga i donat que no s'iniciava l'aproximació massa d'hora, es va decidir que només es baixaria a la sala (un ràpel volat d'uns 33 m) i així es podria fer la tornada encara amb llum de dia. L'objectiu es va poder assolir sense problemes ja que el ritme al que es va dur l'exploració va ser ràpid. El retorn als cotxes es va fer amb llum de dia i, menys mal!! perquè s'havia girat un vent gelat que ens va fer tremolar a tots malgrat que encara brillava el sol.

Ja canviats, una mica més polits i amb una gana important (eren prop de les 6 de la tarda i encara no havíem dinat) ens vàrem encaminar cap a un lloc on ens volguessin donar alguna cosa calenta per menjar. Vàrem acabar en un bar-restaurant de Les Avellanes on ens varen preparar uns plats combinats que no ens podien entrar millor.

El dijous 20 de novembre acabava el curs amb l'examen teòric. Mentre es corregien aquests, es va aprofitar per passar un metratge titulat 009, un curtmetratge rodat per un grup d'espeleòlegs francesos que emula les aventures del famós agent secret 007. S'ha de dir que l'èxit del curs fou total a l'aprovar l'examen tots els alumnes.

A títol personal, dir que bona part de l'èxit crec que es deu al gran ambient que hi ha hagut durant tot el curs. S'ha creat un grup molt ben avingut i ens ho hem passat molt bé i hem viscut grans moments. Ara només queda donar-los les gràcies a tots i animar-los per a què la seva aventura espeleològica no s'acabi amb el curs.

Cristina Xifra

(Fotografies a les contraportades)

GRIFONE®

COL·LABORACIÓ

XV JORNADES DE LITERATURA EXCURSIONISTA

MEMORIAL JAUME RAMON I MORROS

El 6 de novembre del 2008 tingueren lloc, al Museu Colet, aquestes Jornades anuals convocades per l'Arxiu Bibliogràfic Excursionista de la Unió Excursionista de Catalunya, de Barcelona, i que en aquesta edició foren dedicades, en merescut homenatge, a la memòria de l'amic Jaume Ramon i Morros.

Només un breu resum del seu historial farà palesa la seva ferma personalitat:

Medalla de la Generalitat de Forjador de la Història Esportiva de Catalunya i Medalla d'or de la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya, entre molts d'altres guardons. Soci de l'Agrupació Excursionista Pedraforca, de la Unió Excursionista de Catalunya (entitat a la qual va dedicar tota la seva vida) i del Centre Excursionista de Catalunya. Directiu de la UEC, de la FEEC i de la Federació d'Ateneus de Catalunya. Director-president de l'Arxiu Bibliogràfic Excursionista de la UEC de Barcelona, director de la revista federativa *Vèrtex*, fundador de Mountain Wilderness de Catalunya. Va participar en la confecció de les Noves Bases de Manresa i fou fundador de l'associació que porta aquest nom. Membre del Centre d'Estudis Nacionalistes, de la Societat d'Onomàstica, dels Amics de l'Art Romànic i de la comissió permanent de les Assemblees Intercomarcals d'Estudiosos. Impulsor i promotor de la Festa de Cançó de Muntanya, la Flama de la Llengua Catalana, els homenatges dels excursionistes a Verdaguier i les Jornades de Literatura Excursionista.

També va ser editor, periodista i escriptor de temes muntanyencs i de la història de Catalunya.

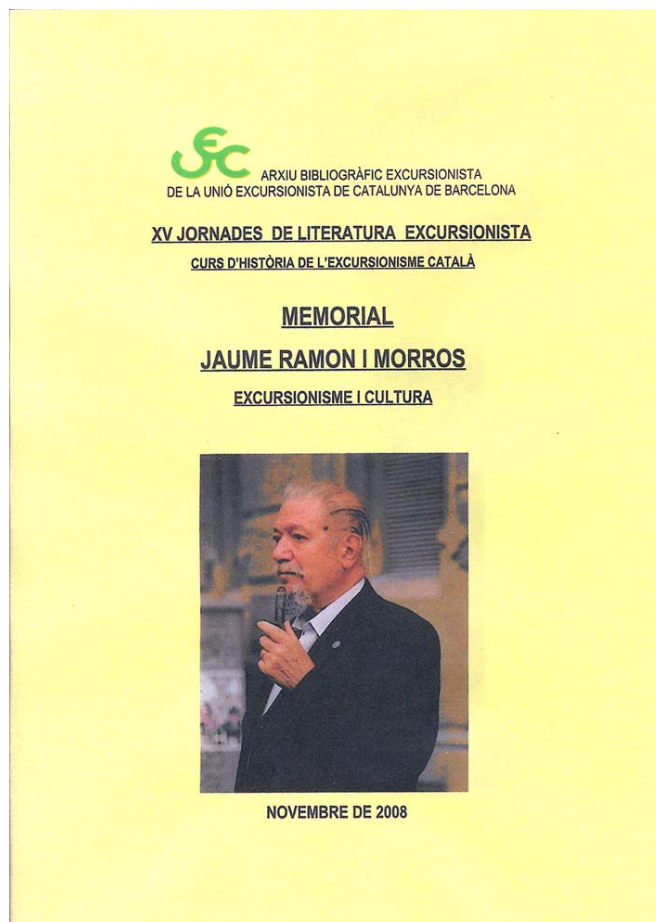
En les esmentades Jornades es presentaren més d'una trentena de comunicacions, que foren llegides i comentades pels seus autors, la qual cosa possibilità, com de costum, un ampli i enriquidor canvi punts de vista entre els participants. L'organització publicà un atractiu volum amb totes les comunicacions rebudes, així com una autobiografia completa del propi Jaume Ramon. A més a més, un reportatge audiovisual d'imatges i recordances de l'homenatjat.

Nosaltres, des del Club Excursionista de Gràcia, que tantes bones relacions ha mantingut sempre amb els

amics de la Unió Excursionista de Catalunya i, més concretament, amb l'infatigable treballador per l'excursionisme català que fou en tot moment Jaume Ramon i Morros, volem sumar-nos des d'aquestes pàgines a l'homenatge que se li ha tributat.

El seu record romandrà constant entre tots aquells que el vàrem conèixer. Gràcies, Jaume, per la teva fidelitat a l'excursionisme i a Catalunya.

CIMS

ALTES DE SOCIS

8215 MIREIA MIRANDA AGUILERA
8216 OCTAVI ROIG I COMAS
8217 FERNANDO SANCHEZ I ALBA
8218 TOMASZ SIKORA
8219 M.TERESA SOLANS DOMENECH
8220 ARACELI MORALES LUNA
8221 JORDI HERNANDEZ GONZALEZ
8222 SARA HERNANDEZ ROCA
8223 ALAN NICOL
8224 LAIA BALLESTER TORRENS
8225 ORIOL ECHEVERRIA I BOIX
8226 ALEXIS MALLA I GINER
8227 ANDREU ARAGAY I PAGAN
8228 ADRIA MUÑOZ I ESCUDÉ
8229 JOSÉ RAMON PINEY I DASILVA
8230 ANDRÉ RÍOS I ROBLES
8231 BARBARA ARAN I SELVAGGIO
8232 JERÓNIMO SUÁREZ I RIERA
8233 JOSE LUIS BRECHIST RODRIGUEZ
8234 JUDITH MARTINEZ I ALMENDROS
8235 FREDERIC PEREFERRER KLEINER
8236 ESTHER MARTÍNEZ VICENTE
8237 JOAN PANTALEÓN GÓMEZ
8238 XAVIER LLUÍS GENÍS RICART
8239 ALEJANDRO VERDAGUER NATERA
8240 PILAR JUSTO SALES
8241 ARIADNA CORBERA ARUMÍ
8242 PEDRO MIRALLES SÁNCHEZ
8243 LLUÍS GINÉS RIVAS
8244 ALBERT VILLALOBOS GASCA
8245 ANITA LOCHER
8246 JOAN PÉREZ SOLER
8247 PILAR SALA MORERA
8248 ESTEVE FABRA FERRANDO
8249 SERGI ANGLADA ORIOL
8250 ANNA QUERALT MAYMÓ
8251 ARTUR RIBAS FIGUERAS
8252 CARLOS BOMBÍN MACIÀ
8253 JULIO JAVIER IBÁÑEZ FORCADA
8254 MATILDE LASALA MORENO
8255 VANESSA GALLEGRO DUEÑAS
8256 DÉLIA TORRENT PINART
8257 ORIOL ESCOLANO BENACH
8258 ROGER ESCOLANO BENACH
8259 ELNA LLÀCER CANDELL
8260 SARA HERRANZ DE PELEGRÍ
8261 IONE MUÑOZ NAVARRO
8262 MIQUEL MARTÍNEZ MOTIS
8263 ORIOL SARDÀ MARTÍ
8264 MINEKE RIBOT THUNNISSEN
8265 ELENA CALAF CERVERA
8266 TONI GARCÍA RODRÍGUEZ
8267 PAU CASSU TORRALBA
8268 M. TERESA HERNÁNDEZ PUIG
8269 FINA VERNET AGUILÓ
8270 M ÀNGELS LÓPEZ HERNÁNDEZ

SABIES QUE...

– A diferència de la vespa comuna, que pot picar repetidament quan se sent agredida, l'abella de la mel mostra una estratègia diferent ja que, com els kamikazes japonesos, en atacar se sacrifica a favor de la seva colònia. El seu fibló és molt serrat, de manera que en clavar-lo queda atrapat a la carn de la víctima; això li dóna el temps necessari per injectar el verí, però, en separar-se, s'esbudella i mor.

– Hi ha una zona de parla catalana a la Comunitat Autònoma de Múrcia, concretament al Carxe. Tot i que el català no hi té cap mena de reconeixement oficial en el seu estatut d'autonomia, en algunes poblacions i per iniciativa de les persones que hi habiten s'hi fan classes de català.

– Sant Josep va ser el “pare adoptiu” de Jesús, o el que és el mateix, el seu *Pater Putatibus*, com es diu en llatí. L'abreviatura (PP), que es pot llegir en algunes antigues inscripcions, servia per referir-s'hi, en clau, els primers anys del cristianisme i per mostrar la veneració vers aquest sant. D'aquí pot venir l'apel·latiu castellà *pepei* català *pep*.

– La cadena muntanyenca més llarga de la Terra és un relleu submarí que divideix gairebé tot l'oceà Atlàntic de nord a sud. És una de les serralades més inaccessibles i la seva longitud supera la de les muntanyes Rocalloses americanes i els Andes junts. Ostenta, a més, el títol de l'àrea volcànica més activa del planeta. L'illa d'Islàndia és un dels “cims” que, per damunt del nivell del mar, sorgeix d'aquesta impressionant carena submarina.

– Dins el que podríem anomenar “patrimoni monumental viu”, a Catalunya tenim l'olivera *lo Parot*, és a dir, el pare dels olivers, al municipi d'Horta de Sant Joan (la Terra Alta). Fa 8 m d'altura i la soca, 17,30 m de perímetre. Els entesos calculen que té uns 2.000 anys d'antiguitat, o sigui, contemporània de Jesús.

– En contemplar els estels els veiem, sempre, fent pampallugues. Això és a causa que, abans d'arribar als nostres ulls, la llum d'aquests astres ha de travessar l'atmosfera de la Terra. En passar pel tamís de vents, remolins i canvis de temperatura de les capes atmosfèriques, la direcció de la llum es veu alterada lleument diverses vegades per segon. Això fa que, a la nostra vista, sembli que els estels facin pampallugues com si fossin flames de llunyanes espelmes.

– El còndor dels Andes (*Vultur gryphus*) és l'ocell capaç d'assolir les altures més elevades, ja que pot volar per sobre dels 10.000 m.

– Molts dels peus de “garrofer del diable” o “garrofer pudent” (*Anagrys foetida*), arbust actualment en regressió, es localitzen sovint a la rodalia de les ruïnes de castells. Antigament s'anomenava *herba dels ballesters*, i la seva particular distribució sembla que és conseqüència del seu ús a l'època medieval, quan es plantava per emmetzinar les puntes de fletxa. La seva toxicitat –atès que la seva fusta conté un potent alcaloide– pot derivar en la mort per asfíxia, ja que provoca una depressió respiratòria d'efectes similars al *curare* emprat pels indis amazònics.

– La rosada dels matins té lloc en dies clars de nits fredes i poc ventoses com a conseqüència de la condensació directa del vapor de l'aire sobre el sòl i la vegetació i objectes que el cobreixen. Aquesta humitat en forma de

gotes, si la temperatura està per sobre dels 0°C, forma rosada, i si està per sota, gebre.

– La ciutat més alta del món és Wenchuan, situada a una altitud de 5.100 m, a la província xinesa de Sichuan. Com a contrapunt, l'assentament israelià d'Ein Bokek, a la riba de la mar Morta, és la ciutat –plena d'hotels i balnearis– situada a menys alçada, ja que es troba a 394 m per sota el nivell del mar.

– Alguns ocells, principalment els aquàtics, dormen sobre un peu. Això és una estratègia per tal d'equilibrar la seva temperatura corporal. Amb un peu amagat entre les plomes i l'altre dins l'aigua o sobre el sòl humit, equilibren els intercanvis tèrmics entre el cos i el medi i eviten sotmetre les dues extremitats a les baixes temperatures.

– El cim de l'Aneto fou cedit en propietat, el 1912, al CEC. L'any 1911 Juli Soler i Santaló, com a president del CEC, va sol·licitar a l'estat, per mitjà del *Ministerio de Fomento* i del *Ministerio de Guerra*, l'autorització per a construir el refugi, encara existent, de la Renclusa, i un refugi, obert a la roca, en el mateix cim de l'Aneto. Aquesta petició va ser resolta favorablement a finals de 1912. La *Jefatura de Montes*, el 4 de juny de 1913, delegà un enginyer per tal que, d'acord amb Juli Soler i Santaló, s'assenyalessin els terrenys cedits. Així es va fer a la Renclusa, però l'enginyer, esgotat, es negà a pujar al cim de l'Aneto i va autoritzar en Juli Soler a realitzar, en nom seu, aquest acte. Aquella mateixa nit, a l'Ajuntament de Benasc, es redactà i signà el document definitiu. Sembla, doncs, que el cim del cim –legalment– és, encara, del CEC, o potser, pel fet de no haver-hi construït, finalment, el refugi projectat, el compromís de cessió del terreny per part de l'estat ja ha prescrit. Algú ens ho podria aclarir?

– El càlcul de la massa de la Terra es va fer per primer cop l'any 1798. El físic anglès Henry Cavendish determinà que el nostre planeta pesava 6.600 trilions de tones. Avui, els satèl·lits de precisió han corregit aquella xifra en un 10% i han determinat que la Terra pesa 5.975 trilions de tones.

– Durant anys es va considerar que el cràter més gran, provocat per l'impacte d'un meteorit a la Terra, era el de Chicxulub (amb 180 km²), sota els sediments que formen la península mexicana del Yucatán. El 2004 se'n trobà un altre, anomenat Bedout, a la costa nord-oest d'Àustràlia. El juny del 2006 nous estudis de la Universitat d'Ohio descobriren que sota el gel de l'Antàrtida s'hi amaga un cràter, el Manicouagan, de 70 km de diàmetre i 480 km², fins ara, el més gran.

– És un fet comprovat, per diferents historiadors, que Lluís XIV –el Rei Sol francès i comte de Barcelona del 1643 al 1652–, únicament es va banyar dos cops a la seva vida i, en aquestes ocasions, ho va fer per prescripció mèdica. Sort en tingueren, en aquella època, dels perfums...

– El nostre Club el fundaren, el 13 de gener del 1922, tres joves amics excursionistes –Josep Buch, Jaume Martorell i Agustí Sobrevia– asseguts en un banc de pedra de l'actual plaça de la Vila, al peu de la torre-campanar de Gràcia. El nom triat va ser el de Grup Excursionista Mai Enrere que, un any després, a conseqüència de la dictadura de Primo de Rivera, es veieren obligats a canviar pel de Club Excursionista de Gràcia que, sense l'accent, s'escriu i es pronuncia igual en castellà que en català.

- La part roja de la maduixa no és el fruit; en realitat és una part modificada de la tija. El fruit són els petits granets grocs enganxats als costats. El mateix podem dir de la patata, que tothom pensa que és una arrel; els ulls són gemmes laterals, de manera que quan una patata grilla, fa el mateix que els arbres quan despleguen les branques.

– Al rei Jaume I el Conqueridor, a més de conquerir territoris, li agradava també conquerir dones. Era tot un Don Juan. Aquest monarca va reconèixer quinze fills legítims: un del seu primer matrimoni amb Elionor de Castella, deu del segon amb Violant d'Hongria i quatre d'extramatrimonials (un amb Berenguela Ferrandis, un altre amb Blanca de Antillón i els altres dos amb Teresa Gil de Vidaure, considerada la seva tercera muller). Se li atribueixen, de mares conegudes o no, almenys quatre fills naturals més. Amb d'altres de les seves nombroses amistançades (Elo Álvarez, Aurembiaix d'Urgell, Berenguera Alfonso, Sibila de Saga, Guillema de Cabrera...) tingué més "coneixement" i no hi deixà fills.

– L'Aneto (3.404 m), el cim cabdal dels Pirineus, va ser conquerit l'any 1842 per Platon de Txihatxeff, antic oficial rus que, juntament amb el botànic francès Albert de Franqueville, organitzà una expedició que sortí de Luchon. Pujaren pel Coll de Coronas i l'aresta de roca, única via possible d'accés al cim, que batejaren amb el nom de Pont de Mahoma en referència al pont "més fi que un cabell i més afilat que una simitarra" que els seguidors de Mahoma han de travessar per entrar al paradís. El primer pirineista català que ho assolí fou Joan A. Tusquets, l'any 1886, per la via clàssica de la pleta de la Renclusa i la gelera.

– Els centpeus no tenen cent potes. Diferents espècies d'aquest tipus d'artròpodes tenen entre 15 i 173 parells de potes. Algunes espècies de milpeus, una altra classe d'artròpodes, tenen entre 20 i 400 parells de potes. La feina deu ser contar-les!

- El club més antic d'aficionats a l'alpinisme, entenen aquest terme com l'esport practicat no sols als Alps sinó a totes les muntanyes del món, és l'Alpine Club de Londres, fundat el 1857. El van seguir, l'any 1862, l'austríac Österreichischer Alpenverein i, el 1863, el suís Schweizer Alpen Club, el Club Alpino Italiano i el Deutscher Alpenverein alemany. A casa nostra, la primera entitat excursionista fou l'Associació Catalanista d'Excursions Científiques, creada el 1876, que donaria a lllum, l'any 1891, el Centre Excursionista de Catalunya.

– Els merlets que, per tal de protegir els seus defensors, coronaven la majoria de torres i muralles dels castells, estaven construïts amb pedres escairades soltes, sense lligar amb morter de calç. Això es feia per tal de fer-les servir de projectils contra l'enemic i també perquè no s'hi ancoressin bé els garfis que utilitzaven els assaltants. Per aquesta raó hi ha pocs castells que els conservin i els que ens han arribat ha estat perquè en reformes posteriors, en temps menys bel·licosos, els seus propietaris els van voler conservar unint, llavors sí, els blocs amb morter.

Josep Arisa

ACAMPADA

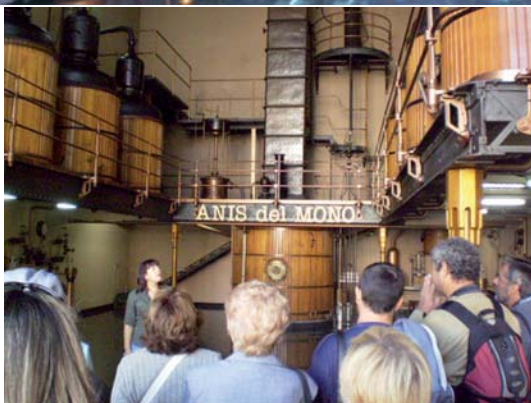
Sortida cultural a la fàbrica de l'Anís del Mono

El dia 5 d'octubre vam fer una visita a la fàbrica d'anísats de Badalona, l'Anís del Mono, fundada l'any 1868 pels germans Bosch.

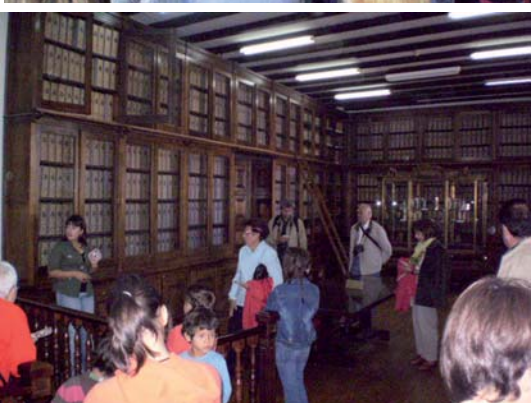
La visita ens ha permès de conèixer el sistema de producció artesanal que s'utilitza des d'aleshores, que ha convertit aquest licor en un dels més populars del món.

La guia del museu ens explicà la història: el primer edifici va ser construït el 1870 i ja incorporava en els vitralls el famós emblema del mico.

També va fer referència a la imatge del mico, a mig camí entre un humà i un simi. Pel que fa a l'obra modernista de la fàbrica, va ser projectada entre 1906 i 1919 per Agustí Domingo Verdguer.

Cal destacar, per la seva importància patrimonial, les sales modernistes de destil·lació, que conserva la maquinària original; l'edifici d'oficines, amb l'arxiu i el

despatx del gerent, i el mobiliari de fusta.

Tot això s'utilitza encara avui, tot i que la mecanització de la producció permet produir-ne una extraordinària quantitat. Gran part és per a l'exportació.

També són de destacar els cartells de Ramon Casas.

El dinar el vam fer a l'alberg i casa de colònies de la Conreria, antic seminari ara remodelat, situat en l'entorn natural privilegiat de la Serralada de Marina.

La secció d'Acampada us desitja unes bones festes, i una bona entrada a l'any 2009!

Xavir Misas

CICLE DE PEL·LÍCULES JOSEP M. RODÉS

28 OCTUBRE Zona: ALPS Gènere: RECREACIÓ Títol: LA LLAMADA DEL SILENCIO 25 NOVEMBRE Zona: ALPS Gènere: FICCIÓ Títol: LA MONTAÑA SAGRADA 30 DESEMBRE Zona: ALPS Gènere: DOCUMENTAL Títol: LA INTEGRAL DEL PEUTEREY (FEMENINA)	26 GENER Zona: PIRINEUS - FUENFRÍA Gènere: DOCUMENTAL Títol: "DRY TOOLING" i ESCALADA EN GEL 23 FEBRER Zona: ALPS Gènere: FICCIÓ Títol: THE MOUNTAIN 30 MARÇ Zona: HIM Gènere: DOCUMENTAL Títol: AMA DABLAM	27 ABRIL Zona: HIM - KANGCHENJUNGA Gènere: DOCUMENTAL Títol: HISTORIA DE UN SUPERVIVIENTE 25 MAIG Zona: ALPS Gènere: FICCIÓ Títol: LICENCIA PARA MATAR (CLINT EASWOOD) 29 JUNY Gènere: DOCUMENTAL ESPECIAL MEDICINA DE MUNTANYA EXTREMA Títol: LA ZONA DE LA MUERTE. EL CUERPO HUMANO AL LÍMITE DE LA RESISTENCIA AL FRÍO

CHO-OYU
PRESENTACIÓ DE LA PEL·LÍCULA DOCUMENTAL
18 NOV a les 20h DISTRICTE DE GRÀCIA

Totes les pel·lícules es passen el darrer dimarts de cada mes a les 9 del vespre. Les persones assistents podeu adquirir el "pack de supervivència" (entrepà i beguda) al preu de 3 € que a més a més permet participar en el sorteig de material d'escalada al final de la sessió.

Adherit a:

Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya
Associació d'entitats Excursionistes del Barcelonès
Grup Alta Muntanya Espanyol

Federació Catalana d'Espeleologia
Federació Catalana d'Entitats Corals

Membre Fundador de la Federació Internacional de Càmping i Caravàning
Representant a Catalunya del Càmping Club de França

EDITOR: Club Excursionista de Gràcia

DIRECTOR: Guillem Martín i Brasó

CORRECCIÓ a carrec de:

UNIÓ DE FEDERACIONS
ESPORTIVES DE CATALUNYA

a/e: cegracia@cegracia.cat

web: http://www.cegracia.cat

Dip. legal: B.9720-1961

Imprès en paper ecològic

IMPRESSIÓ: Litografia Ochoa, S.L.